

La música a l'ensenyament obligatori

L'opinió dels especialistes:

Maria Montserrat

Mestra de Música d'Educació Infantil

C.P. Costa i Llobera. Pòrtol

Quin lloc hauria d'ocupar la música dins l'ensenyament infantil?

La música afecta la globalitat de la persona. L'aspecte físic, emocional, intel·lectual i espiritual. A Infantil, l'ensenyament està basat en la globalitat. En un tot. La música tindrà un lloc important i hi haurà de ser present en qualsevol moment, activitat o situació que es doni a l'escola. Entenem amb això que en dir música parlem de totes aquelles activitats que hi tenen referència: cançó, dansa, audició, descoberta del so, jocs musicals, improvisacions...

L'educació musical és ja una assignatura "normalitzada" a l'ensenyament reglat o pot ser encara es considera com una activitat lúdica o de revestiment?

De cap manera podem parlar d'assignatura normalitzada, per una sèrie de raons:

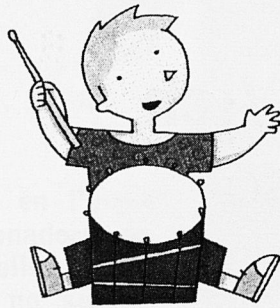
És una assignatura "nova" pel que fa a la seva "obligatorietat". Són els "especialistes" els que l'han d'impartir. Farà falta que passin uns quants anys i que els alumnes que ara comencen vagin fent el seu ensenyament musical de la mateixa manera que qualsevol altra assignatura.

No hi ha una normativa clara d'actuació als centres. L'especialista de música i, per tant, la matèria que imparteix, depenen del centre allà on vagi. L'horari de dedicació, l'organització respecte a les altres matèries i espais,... depenen de la bona voluntat del centre de l'equip directiu més que d'unes directrius pedagògiques adequades, que permetin complir amb les funcions educatives que abans he esmentat. Es tracta que els que gestionen les competències amb educació regulin l'actuació dels centres tot basant-se en la qualitat de l'ensenyament i no en omplir uns horaris sense preocupar-se de com i de quina manera.

Solfeig a l'ensenyament reglat?

És necessari "tenir bona oïda" per ser un bon alumne de l'assignatura de música? Aquesta s'adquireix amb la pràctica?

Com en el món de l'esport que hi ha entrenadors de campions sense que ells ho hagin estat, i campions que no seran mai bons entrenadors, es pot ser un bon professor de música sense ser un bon músic?

Quins són els principals entrebancs que us trobau com a professors de música?

Què ens plantejam amb aquesta pregunta? Si és adequat o si és possible amb la situació actual?

El solfeig a l'escola és natural que hi sigui com a llenguatge escrit i oral que és. Ara bé, els especialistes el que hem de fer és intentar estar al corrent de les noves pedagogies, mètodes i materials... O, si no, renunciar perquè no hi ha la infraestructura adequada ni una vertadera voluntat d'educar musicalment.

Tots naixem amb unes facultats que ens faciliten alguns aspectes de la nostra vida. També sabem que l'esforç, la disponibilitat, l'atenció, la responsabilitat, la sensibilitat són unes altres qualitats que ens permeten d'aconseguir i assolir-ne d'altres amb molta satisfacció. Per ser un bon alumne és més important una bona actitud que una bona oïda.

De tota manera, tornam a parlar de llenguatge. És de tots sabut que com més aviat, com més joves són els infants i més estímuls tinguin, més facilitat tendran. Els infants estimulats musicalment ja des del naixement, o abans de néixer, estan més preparats sensorialment per a entendre'l i expressar-se.

La pràctica i la voluntat d'aprendre obrin els canals que possibiliten els canvis.

La música a Infantil i Primària ha de començar per la cançó, per la veu, pel moviment.

Els models melòdics, rítmics i de qualsevol instrument que la mestra conegui han de ser el més acurats possible, ja que es treballa primerament per imitació. La mestra fa sempre de model d'allò que ensenya. No és suficient explicar-ho o contar-ho. S'ha de fer.

- Nombre d'hores lectives: Fins a trenta sessions setmanals de música.

- Nombre de cursos: tots els cursos i tots els nins del centre, siguin d'Infantil, de Primària o d'ESO.

- En molts de casos manca un espai adequat. La mestra ha de canviar d'aula o disposa d'un espai sense condicions.

- A l'hora d'avaluar hem de compartir amb la Plàstica. No tenim una àrea específica dins el currículum. L'Educció Artística no està contemplada en la pràctica com a tal, no hi ha una programació conjunta, però sí que hem d'avaluar conjuntament.

- No hi ha prou temps per a la coordinació.

- No disposam de temps en horari lectiu per poder contactar amb altres especialistes d'altres centres per unificar criteris, metodologies, solucionar dificultats, etc. No tenim cap company d'àrea per confrontar la tasca diària.

Aquestes condicions de feina són insostenibles. Mestres de baixa per estrès, altres que canvien d'especialitat,... El fet de canviar contínuament de curs, de nins, d'edats sense temps per descansar i reposar la veu i el cos, i poder centrar l'atenció, poder recuperar la paciència i la tolerància que es van perdent a mida que passa el dia i la setmana. Sensació d'esgotament i d'actuacions inadequades que això provoca. □